

200707523/1.

Datum uitspraak: 5 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/38420 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 22 oktober 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 oktober 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel bevolen en hem schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 28 november 2007, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. D. Kuiper, ambtenaar in dienst van het Ministerie van Justitie, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. H.F.J.L. van Pelt, advocaat te Arnhem, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de maatregel van bewaring met ingang van 9 oktober 2007 onrechtmatig is geworden, nu er niet binnen een week na de inbewaringstelling onderzoek is gestart naar de mogelijkheden om de vreemdeling uit te zetten. Daartoe voert de staatssecretaris aan dat de rechtbank aldus heeft miskend dat de vreemdeling op 2 oktober 2007 te kennen had gegeven een asielaanvraag te willen indienen en hij derhalve gehouden was om tot de beslissing op die aanvraag af te zien van handelingen die de vreemdeling in contact brengen met de autoriteiten van zijn land van herkomst. Bovendien is de rechtbank er ten onrechte aan voorbij gegaan dat de vreemdeling, zoals ter zitting van de rechtbank is medegedeeld, op 22 oktober 2007 zou worden overgeplaatst naar het Aanmeldcentrum Schiphol om aldaar, in het kader van de zogenoemde AC-procedure, zijn asielaanvraag in te dienen. Het toepassen van die procedure binnen drie weken na de inbewaringstelling is voldoende voortvarend, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. De rechtbank heeft aan haar oordeel ten grondslag gelegd dat de staatssecretaris eerder, binnen een week na de oplegging van de maatregel, onderzoek had kunnen en moeten instellen naar de mogelijkheden om de vreemdeling gedwongen uit te zetten. Het starten van een asielprocedure staat daaraan niet in de weg, zij het dat de handelingen van de staatssecretaris in dat geval beperkt dienen te blijven tot onderzoek en handelingen waarbij geen contact met de autoriteiten van het land van herkomst van de vreemdeling wordt opgenomen, aldus de rechtbank.

2.1.2. In hoger beroep heeft de staatssecretaris niet bestreden dat hij eerder uitzettingshandelingen, waarbij contact met de autoriteiten van het vermoedelijk land van herkomst achterwege wordt gelaten, had kunnen verrichten en aldus eerder onderzoek naar een eventuele gedwongen uitzetting van de vreemdeling had kunnen instellen. De eerste grief faalt reeds om die reden.

2.2. Grief 2 mist zelfstandige betekenis.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de Secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. T.N.H. Nguyen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

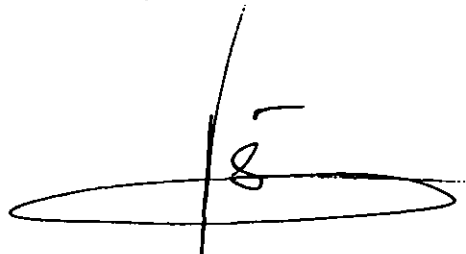
w.g. Nguyen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2007

421.

Verzonden: 5 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model MI10-A Maatregel van bewaring

13

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : Mr van der Werff-Dost Tel: 026-4453552

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens
Hulpofficier van Justitie, gelot op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3
Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(m)(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Irak
Nationaliteit : Irakse

registratie in IND	IND	09
datum	35V	5/10/3
IND	ontvangst- datum	3 OKT 2007
invoer- datum	0710 030751	31V
datum	5/10	

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich
aan de uitzetting zal onttrekken, halveer blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
() verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
() veroordeeld is terzake misdrijf
() ongewenst verklaard is
(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
Vreemdelingenbesluit
(X) zich niet aangemeld heeft bij de korpsschef
() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
() gebruik maakt/makke van een vals/vervals document
() zich bedient van een of meerdere aliases
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
() eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien
en/of om zijn terugreis te bekostigen
() overige reden(en):
() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000.
omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn
voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid
geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Zevenaar

Datum: 2-10-2007 Tijd: 13:30 uur

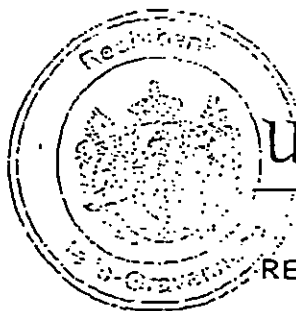
De Minister van Justitie,
nemens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

J.B.M. Nijhuis,
1e luitenant der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

* Slechts invullen bij inbewaaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/38420 VRONTN S4

Uitspraak van 22 oktober 2007 op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

van Iraakse nationaliteit,

IND-dossiernummer: 0710.03.0751,

V-nummer:

thans verblijvende in de penitentiaire inrichting Zeist te Soesterberg,

eiser,

gemaaktigde: mr. A.J. van der Werff-Dost, advocaat te Arnhem,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,

gemaaktigde: A.J. Lange,

ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 2 oktober 2007 is eiser op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.

Eiser heeft op 9 oktober 2007 beroep ingesteld tegen dit besluit waarbij is verzocht om opheffing van de bewaring onder toekoming van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 18 oktober 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Ter zitting was tevens aanwezig een tolk in de Arabische taal.

Motivering

Eiser is op 2 oktober 2007 op grond van artikel 9 van de overeenkomst met Duitsland, inzake overnemen van personen, overgenomen van de Duitse autoriteiten nadat hij aldaar was staande gehouden omdat hij zonder enig grensoverschrijdingdocument reisde. Vervolgens is eiser aansluitend opgehouden en diezelfde dag in vreemdelingenbewaring gesteld.

0000000000

Zaaknummer: A WS 07/38420 VRONTN S4

2

Beoordeeld dient te worden of de toepassing of de tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

De procedure leidend tot het besluit tot oplegging van de maatregel is in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is niet op die grond onrechtmatig.

De rechtbank stelt vast dat eiser niet rechtmatig in Nederland verblijft, zodat eiser valt onder de in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 genoemde categorie vreemdelingen. De maatregel berust aldus op de juiste grondslag.

Verweerder heeft aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000, terwijl eiser voorts geen vaste woon- of verblijfplaats heeft. Tevens is aan de maatregel ten grondslag gelegd dat eiser zich niet heeft gemeld bij de korpschef en dat hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en / of zijn terugreis te kunnen bekostigen. Deze gronden zijn door eiser niet betwist.

Namens eiser is gesteld dat hem net als elke asielzoeker de gelegenheid moet worden geboden om de beslissing op zijn asielaanvraag in vrijheid af te wachten. Verweerder heeft daartegen ingebracht dat er geen sprake is van een gewone situatie, nu eiser bij aankomst in Nederland geen asiel heeft gevraagd maar direct heeft geprobeerd door te reizen naar Zweden. Pas nadat eiser door de Duitse autoriteiten aan Nederland is overgedragen heeft hij een asielaanvraag gedaan. De rechtbank volgt verweerder in zijn betoog. Gelet op het feit dat eiser zich bij binnenkomst in Nederland niet heeft gemeld en geen asiel heeft gevraagd en gelet op zijn uitdrukkelijke verklaring dat hij elders asiel wilde aanvragen heeft verweerder kunnen oordelen dat er sprake is van onttrekkingsgevaar en dat er reden is eiser in vreemdelingenbewaring te stellen.

Voorts is namens eiser gesteld dat verweerder nog geen enkele actie heeft ondernomen met betrekking tot zijn asielaanvraag en met betrekking tot het onderzoek naar de herkomst van eiser en mogelijkheden tot uitzetting van eiser. Ook categoriewijziging heeft nog niet plaatsgevonden. Eiser is na het gehoor dat plaats vond voor de in bewaring stelling niet meer gehoord noch heeft enig ander onderzoek naar eisers herkomst plaats gevonden, terwijl eiser al bijna drie weken in bewaring zit. Dit is met name van belang nu eiser heeft aangegeven uit Centraal-Irak afkomstig te zijn, indien eiser daar inderdaad vandaan komt is er geen zicht op uitzetting. Deze vraag komt in de normale asielprocedure veel eerder aan de orde namelijk direct bij het eerste gehoor, door in het geval van eiser de AC-procedure toe te passen vindt dit eerste gehoor veel later plaats. Ten onrechte duurt het nu drie weken voor deze vraag voor de eerste maal door verweerder wordt getoetst.

Verweerder heeft gesteld dat eiser te kunnen heeft gegeven asiel te willen vragen. Verweerder heeft per 1 september 2007 zijn werkwijze gewijzigd in die zin dat vreemdelingen, die in bewaring worden gesteld en aangeven asiel te willen vragen, in de AC-procedure te Schiphol worden opgenomen. Dit heeft enerzijds tot gevolg dat het enige tijd kan duren voor de asielaanvraag daadwerkelijk wordt ingenomen, anderzijds als voordeel dat vervolgens binnen hele korte tijd een beslissing op de asielaanvraag wordt genomen en dat ook de termijnen waarbinnen een eventueel beroep op de rechtbank wordt behandeld kort zijn. Verweerder zal als uitgangspunt voor de aanvang van de termijn als bedoeld in artikel 59, vierde lid de datum nemen waarop eiser heeft aangegeven asiel te

0772339388

Zaaknummer: AWB 07/38420 VRONTN S4

3

willen vragen. Op maandag 22 oktober wordt eiser in de AC-procedure opgenomen, wordt zijn asielaanvraag ingenomen en wordt er binnen de 48-uursprocedure een beslissing genomen op zijn asielaanvraag. Een eerder opname in de AC-procedure was om administratieve redenen en mede vanwege de zitting waarop eisers eerste beroep inzake de vreemdelingenbewaring werd behandeld, niet mogelijk.

De rechtbank overweegt als volgt. Een maatregel tot in bewaringstelling is slechts geoorloofd met het oog op uitzetting en is onrechtmatig indien verweerder na in bewaringstelling geen uitzettingshandelingen verricht dan wel ten aanzien van de uitzetting onvoldoende voortvarendheid betraakt. Hieronder valt te begrijpen onderzoek naar de vraag of gedwongen uitzetting naar het land van herkomst in beginsel mogelijk is. Dit geldt ook indien de vreemdeling asiel heeft gevraagd, zij het dat verweiders handelingen in dat geval beperkt dienen te blijven tot onderzoek en handelingen waarbij geen contact wordt opgenomen met de autoriteiten van het land van herkomst.

~~Verweerder heeft in afwachting van de start van de AC-procedure in het geheel geen onderzoek naar eisers herkomst verricht noch naar de mogelijkheden van gedwongen uitzetting van eiser, terwijl eiser pas op 22 oktober wordt opgenomen in de AC-procedure, drie weken na aanvang van de vreemdelingenbewaring. Gedurende de eerste drie weken van eisers vreemdelingenbewaring is er dus geen enkele uitzettingshandeling verricht. Verweerder had eerder onderzoek kunnen en moeten instellen naar de mogelijkheden om eiser gedwongen uit te zetten. Het starten van de asielprocedure stond daaraan niet in de weg.~~

Vorenstaande klemt temeer nu eiser stelt afkomstig te zijn uit Centraal-Irak, een land waarvoor een beleid van categoriale bescherming geldt en waarnaar niet gedwongen wordt uitgezet. Verweerder had hiernaar eerder een onderzoek moeten op starten, binnen de eerste week dat eiser in bewaring is gesteld.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 Vw 2000 onrechtmatig is geworden met ingang van 9 oktober 2007.

Op grond van het bepaalde in artikel 106, Vw 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van de maatregel tot vrijheidsontneming beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van de maatregel wordt opgeheven, aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen. Het bepaald bij of krachtens de artikelen 90 en 93 van het wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiser ten laste van de Staat een schadevergoeding van €70,- per dag toe te kennen voor de 13 dagen die hij vanaf 9 oktober 2007 heeft doorgebracht in het huis van bewaring. Dit betekent dat een schadevergoeding van €910,- zal worden toegekend.

Nu het beroep gegrond wordt verklaard bestaat aanleiding verweerder te veroordelen tot vergoeding van de door eiser gemaakte proceskosten, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

0592039788

Zaaknummer: AWB 07/38420 VRONTN S4

4

Beslissing

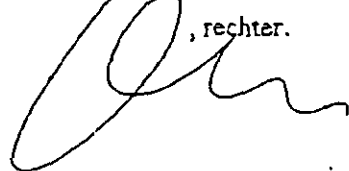
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de maatregel van de bewaring met ingang van heden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van €644,= onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.
- kent aan de vreemdeling ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding toe van €910,=.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat op grond van artikel 95 Vw 2000 hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vercisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. B.L. Klaassens, rechter, in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters, griffier.

 , griffier. , rechter.

Uitgesproken in het openbaar op 22 oktober 2007

Afschrift verzonden op:

22 OKT 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM

DE RECHTER VAN DE
RECHTERBANK 'S-GRAVENHAGE

0597331300

Zaaknummer: AWB 07/58420 VRONIN S4

5

De voorzitter van de rechtbank te 's-Gravenhage beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van €910,-.

Aldus gedaan op 25 oktober 2007 door mr. B.J. Klaassens, fungerend voorzitter.

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 40052, 2004 DE Zwolle

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
 Zuiderzeelaan 45-51
 Zwolle
 Fax: 038 - 4601650/668 6181

PFR FAX 070 - 355 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 OKT 2007	
ZAAKNR.	200707523
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

4721-A

Onderdood
 Contactpersoon
 Doorkiesnummer(s)
 Datum
 Oms. kenmerk
 jhw kenmerk
 Uijlage(n)
 Onderwerp

Procesvertegenwoordiging
 A. van de Burgt
 038 - 8806522
 26-10-2007
 0710.03.0751
 2
 Hoger beroepsschrift van de Staatssecretaris van Justitie

Hoger beroep

Hierbij ontvangt u het hoger beroepsschrift van de Staatssecretaris van Justitie tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 22 oktober 2007, met kenmerk: Awb 07/38420.

Hoogachtend,

A. van de Burgt, gemachtigde
 (Senior procesvertegenwoordiger)

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

26 OKT 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger Beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
verweerder
gemachtigde: A. van de Burgt
ambtenaar ten departemente

Inzake het hoger beroep:

met procedurenummer
van
met IND-kenmerk 0710.030751

appellant

gemachtigde: Mr. A. J. van der Werff-Dorst
advocaat te Arnhem

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Assen
van 22 oktober 2007
met kenmerk 07/30420

Procesverlegwoordiging

Zwolle

Zuidcrvcclaan 43-51

8017 JV Zwolle

Postbus 40052

8004 DB Zwolle

A. van de Burgt

038 - 888 6522

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen van 22 oktober 2007, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 07/38420 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 2 oktober 2007 gegrond heeft verklaard, de Staatssecretaris heeft veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding ten bedrage van € 910,- en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Bij besluit van 2 oktober 2007 heeft de Staatssecretaris aan verweerder een maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet (Vw) opgelegd.

2.2 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 2 oktober 2007 rehtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3:

"De rechtbank overweegt als volgt. Een maatregel van inbewaringsstelling is slechts geoorloofd met het oog op uitzetting en is onrechtmatig indien verweerder na inbewaringsstelling geen uitzettingshandelingen verricht dan wel ten aanzien van de uitzetting onvoldoende voortvarendheid betracht. Hieronder valt tevens te begrijpen onderzoek naar de vraag of gedwongen uitzetting naar het land van herkomst in beginsel mogelijk is. Dit geldt ook indien de vreemdeling asiel heeft gevraagd, zij het dat verweerdere handelingen in dat geval beperkt dienen te blijven tot onderzoek en handelingen waarbij geen contact wordt opgenomen met de autoriteiten van het land van herkomst.

Verweerder heeft in afwachting van de start van de AC-procedure in het geheel geen onderzoek naar eisere herkomst verricht noch naar de mogelijkheden van gedwongen uitzetting van eiser, terwijl eiser pas op 22 oktober wordt opgenomen in de AC-procedure, drie weken na aanvang van de vreemdelingenbewaring. Gedurende de eerste drie weken van eisere vreemdelingenbewaring is er dus geen enkele uitzettingshandeling verricht. Verweerder had eerder onderzoek kunnen en moeten instellen naar de mogelijkheden om eiser gedwongen uit te zetten. Het starten van de asielprocedure stond daaraan niet in de weg.

Vormwande klemt temeer nu eiser stelt afkomstig te zijn uit Centraal Irak, een land waarvoor een beleid van categorische bescherming geldt en waarnaar niet gedwongen wordt uitgezet. Verweerder had hiernaar eerder een onderzoek moeten opstarten, binnen de eerste week dat eiser in bewaring is gesteld.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 van 2000 onrechtmatig is geoordeeld met ingang van 11 oktober 2007.

Toelichting op de grief 1

- 3.4 De Staatsecretaris is van oordeel dat de rechtbank niet op juiste wijze heeft geoordeeld over de omstandigheid dat nu er geen aanvraag voor een verblijfsvergunning bepaalde tijd asiel is ondertekend, appellant eerder, binnen de eerste week dat verweerder in bewaring is gesteld, een onderzoek had kunnen en moeten instellen naar de mogelijkheden om verweerder gedwongen uit te zetten.
- 3.5 Voor de volledigheid schetst de Staatsecretaris het volgende procedure overzicht. Verweerder is op 2 oktober 2007 in bewaring gesteld op grond van artikel 59 eerste lid onder a van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft op 2 oktober 2007 te kennen gegeven een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel te willen indienen. Ten tijde van de behandeling van de zaak ter zitting is de asielaanvraag nog niet ondertekend.
- 3.6 Artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) luidt, voor zo ver van belang:

1. Indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert kan, met het oog op de uitzetting, door Onze Minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die:

(...)

b. rechtmatig verblijft heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h.

(...)

4. Bewaring krachtens het eerste lid, onder b, of het tweede lid duurt in geen geval langer dan vier weken. Indien voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39, duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan zes weken.

- 3.7 Uit het beleid neergelegd in de Vreemdelingencirculaire (Vc) C11/2.1 (Supplement-Strct. 2007, 38) volgt ondermeer dat indien een vreemdeling van wie op grond van de Vw de vrijheid is ontnomen te kennen geeft een asielaanvraag in te willen dienen, door de INI kan worden besloten de vreemdeling voor de indiening van de aanvraag over te plaatsen naar het AC Schiphol. Hoewel het beleid ruimte laat de asiel aanvraag anders dan binnen het AC model af te doen, is uitgangspunt dat de vreemdeling ter behandeling van de asielaanvraag wordt overgeplaatst naar AC Schiphol. Op het AC zal de vrijheidsontneming worden voortgezet en zal de vreemdeling in de gelegenheid worden gesteld de asielaanvraag in te dienen.

Uit voornoemde beleidspassage volgt voorts dat de wijziging van de grond van de inbewaringstelling geschied nadat de vreemdeling ter behandeling van de asielaanvraag is overgebracht naar het AC Schiphol en nadat de asielaanvraag in het AC is ingediend.

- 3.8 Een belangrijke consequentie van dit beleid is dat de aanvraag niet direct wordt ondertekend nadat de vreemdeling het voornemen kenbaar maakt asiel te willen aanvragen, maar eerst als de vreemdeling op het Aanmeldcentrum aankomt. Het moment waarop de vreemdeling op het AC aankomt, wordt afgestemd met het moment waarop de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep gericht tegen de maatregel van

vreemdelingenbewaring ter zitting dient te verschijnen. Dit betekent dat de vreemdeling eerst na enige tijd de asielaanvraag daadwerkelijk ondertekent.

- 3.9 Eerder oordeelde uw Afdeling dat het uitblijven van de categoriewijziging de voortzetting van de bewaring eerst dan onrechtmatig maakt, indien de met de voortzetting van de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gehrek en de daardoor geschonden belangen.

Vgl. ABRuS 31 juli 2002, 20020320S/1 (productie 2)

- 3.10 In strikte zin kan worden gesteld dat de Staatssecretaris de wijziging van de categorie eerst kan plaatsvinden nadat de vreemdeling de aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw heeft ondertekend. Eerst op dat moment gaat – in formele zin – neemt de termijn in artikel 59, vierde lid Vw2000 een aanvang.

Vgl. ABRuS 2 december 2004, 200407890/1, IV 2005/51

- 3.11 Een dergelijke benadering zou miskennen dat de vreemdeling belang heeft bij een spoedige – althans binnen de termijn van zes weken gegeven – beslissing en hij in de handelwijze zoals hiervoor omschreven niet de mogelijkheid heeft deze termijn te doen aanvangen.
- 3.12 Om deze reden hanteert de Staatssecretaris als gedragslijn dat zal worden beslist binnen zes weken na het moment waarom de vreemdeling heeft aangegeven asiel te willen aanvragen. Hier daarmee opgewekte vertrouwen maakt dat de maatregel onrechtmatig zou zijn geworden indien niet binnen die termijn zou zijn beslist. Het belang van de vreemdeling wordt naar de mening van de Staatssecretaris voldoende beschermd door de toezegging dat binnen zes weken na het moment waarop de vreemdeling heeft aangegeven een asielaanvraag te willen indienen zal worden beslist. Deze handelwijze zal overigens voor de vreemdeling het voordeel meebrengen dat hij over het algemeen sneller duidelijkheid verkrijgt over zijn asielaanvraag. Ook de termijn waarbinnen door de rechtbank de behandeling van een verzoek tot het treffen van een voorziening zal worden geagendeerd is over het algemeen korter. De Staatssecretaris is dan ook van mening dat deze handelwijze bij afweging van alle belangen niet maakt dat de maatregel onrechtmatig is.
- 3.13 Het standpunt van de rechtbank dat nadat de vreemdeling te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen, door appellant reeds binnen de eerste week van de inbewaringstelling een onderzoek naar de mogelijkheden van gedwongen uitzetting van verweerder ingesteld had kunnen en moeten worden, staat haaks op de beginselen van het Vluchtelingenverdrag en het Europees verdrag van de Rechten van de Mens. Dit uitgangspunt is in de Vc uitgewerkt in Vc A4/4.1 (Stcr. 2007, 198). Van belang is immers dat, hoewel de vreemdeling nog niet op juiste wijze een asielaanvraag heeft ondertekend, het voor de Staatssecretaris duidelijk was dat de vreemdeling om bescherming verzocht en dus als asielzoeker in de zin van Vc A4/4.1 moest worden beschouwd. De Staatssecretaris acht zich om die reden gehouden af te zien van uitzettingshandelingen, in ieder geval van die handelingen die er op gericht zijn de vreemdeling in contact te brengen met de autoriteiten van zijn land van herkomst totdat op de asielaanvraag is beslist.

Voorts is de Staatssecretaris van oordeel dat zolang er geen beslissing is genomen op de asielaanvraag er geen sprake is van uitzetting (en uitzettingshandelingen) als bedoeld in artikel 63, eerste lid, Vw, renzij toepassing is gegeven aan artikel 3.1 Vb. Van een situatie als bedoeld in artikel 3.1 Vb is in het geval van verweerder niet gebleken.

- 3.14 Een en ander ontslaat appellant niet van de verantwoordelijkheid om verweerder zo spoedig als mogelijk in de gelegenheid te stellen om zijn asielaanvraag feitelijk in te dienen en te laten toelichten. Niet in geschil is dat verweerder op 2 oktober 2007 te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen. De Staatssecretaris acht zich gehouden om in ieder geval binnen zes weken na deze datum daarop een beslissing te nemen. Voor het oordeel dat de Staatssecretaris onvoldoende voortvarend handelde bestond geen grond, te meer nu ter zitting is aangegeven dat verweerder op 22 oktober 2007 zou worden overgebracht naar het AC te Schiphol waar hij in de gelegenheid zou worden gesteld om een asielaanvraag in te dienen en toe te lichten. Het toepassen van een "versnelde" asielprocedure (AC procedure) binnen drie weken na de inbewaringsstelling acht de Staatssecretaris dan ook voldoende voortvarend. Het feit dat verweerder zonder nadere onderbouwing stelt uit Centraal Irak te komen, komt voor zijn risico en rekening en leidt niet tot een ander oordeel.

Grief 2

- 3.15 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3:

"Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiser ten laste van de Staat een schadevergoeding van € 70.-- per dag toe te kennen voor de 13 dagen die hij vanaf 9 oktober 2007 heeft doorgebracht in het huis van bewaring. Dit betekent dat een schadevergoeding van € 910.= zal worden toegekend."

Toelichting op grief 2

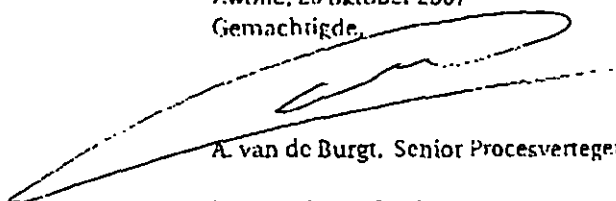
- 3.16 Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient beoordeeld te worden in het licht van de voorgaande grief.

4 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding al te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 26 oktober 2007

Gemachtigde,

A. van de Burgt, Senior Procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE
Tel. 038 - 888 6522
Fax. 038 - 888 6181